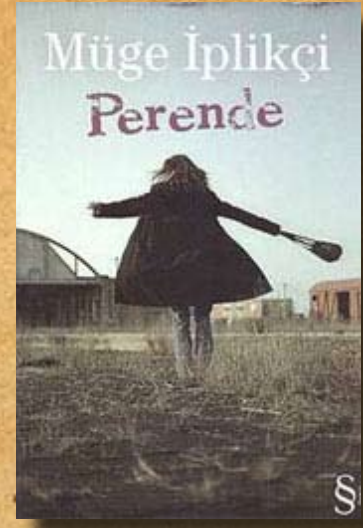

Bir İlk Kitap “Perende”

Radikal Cumartesi eki

İletişim Yayınları kısa bir süre önce genç bir kadın yazarın ilk öykü kitabını, “Perende”yi yayımladı. Müge İplikçi sanat dergisi okurlarının aşına oldukları bir isim. 1996 Yaşar Nabi Nayır Öykü ödülü birincisi ve 1997 Haldun Taner Öykü Yarışması üçüncüsü. Henüz 32 yaşında geç bir yazar ve kendi deyimiyle biraz geçkin bir anne adayı. Haftaya, adı şimdiden belli, Deniz’in annesi olacak. Mesleki anlamda ilk durağı gazetecilik. Ancak olaylara dalınca çıkamayışı, bu işten vazgeçmesine neden olmuş. Zorlu, parasız geçen çevirmenlik denemelerinin ardından, büyük bir zevkle yaptığı öğretmenlik günleri başlamış. Önce ilkokul, sonra da Kadıköy Kız Lisesi’nde. Öğretmenliği sürdürürken bir yandan da İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler’in bir bölümü olan Kadın Sorunları ve Araştırmaları Merkezi’nde öğrencilik yapmış. Master tezi “Müzik Klipleri, Popüler Kültür ve Kadın” pek çok yayın organında yer aldı. O dönemde tanıştığı ve sır saydığı olayları paylaştığı kadınlar sayesinde yalnızlığın sadece kendine özgü olmadığını ayırdına varmış ve çok sevinmiş.

Daha sonra ölesiye korktuğu halde, kitabı “Perende”nin kapağını süsleyen fotoğraftaki gibi, kendi gölgesiyle buluşmaya Amerika’ya gitmiş. Son bir yılını İhio Colombus’ta başta Amerikalılar olmak üzere pek çok ulustan öğrenciye Türkçe öğretmek geçirmiş. Amerikalılar bu heyecanlı, yerinde duramayan Türkiyeliye pek alışmamışlar, o da onlara. Onların her şeye sistematik bakış ve algılayışlarına ters düşmüş. Nihayet, bir gece, bir yoga seansından dönüşte, donmuş bir gölün kenarından geçerken bulunduğu gölgesi, karnında dünyaya getirmeyi çok istediği bebeği ve eşiyle Türkiye’ye dönmüş.

Artık hiç korkmuyor ve “Perende”nin kendisini ele vermekten korktuğu için kovalandıkça kaçan bir öyküler demeti olduğunu büyük bir içtenlikle kabul ediyor. “Bu kitap benim özgeçmişim, bunu yazmasaydım bir sonrakini asla yazamazdım. ‘Perende’, küçük burjuva olarak yetiştirilmekten öte gelen gizleme, gizlenme kaygısıyla yazıldı. Bir türlü kadın olamamayı da içeriyor. Hem iyi bir aile kızı olma kaygısını hem de toplumu delik deşik etme isteğini taşıyor. Ne osundur ne de o. Bundan sonraki sanıyorum çok daha az gizli olacak.”

“Perende”, budur denilecek bir olay örgüsü içermemesine karşın bir kadın kitabı.

Bundan sonraki kitapları da öyle olacak.

Kitabının adının neden “Perende” olduğuna gelince, Müge İplikçi ip cambazlarını çok seviyor, onlar yerçekimine meydan okuyacak denli cesur ve kendi dengelerini kurabilecek kadar da kuvvetli insanlar, üstelik bunu son derece mütevazı bir eylemle kanıtıyorlar.

İplikçi, hep öyküde kalmak istiyor çünkü kısa ve yoğun anlara çok inanıyor. Hele çok kısa öyküleri (kitabında birkaç tane var) çok çok seviyor. Ve asla bir roman yazmayacağını belirtiyor, çünkü uzayan her şey sinirini bozuyor. Hayatının yeni dönemeci dediği bebeğinin doğumundan sonra yeni bir kitap yazmaya hazırlanıyor. Bu kitap Amerika’da çeşitli uluslardan göçmen kadınlarla yapılan öykü-röportajlardan oluşacak. Bir tür deka-meron. İlk yapıtında zamanla oynadığını ancak zamanla oynamanın kendi harcı olmadığını söylüyor. “Bundan sonra mekânla oynayacağım, zamanla oynamak devlet büyüklerinin işi.”

Okurlarının kimler olacağını şiddetle merak ediyor. Dünyaları düşlere açık, düşlerden korkmayan insanlarca okunmayı diliyor, çünkü düşler gerçeğin bir parçasıdır.

Tansel E. Tüzel

12.09.1998